

[Finansministeren.]

fordi man derved i mange tilfælde kan undgå, at skatteyderne skal kaldes op til skattevæsenet og stå skoleret, fordi de ikke har givet de nødvendige oplysninger i tilstrækkeligt omfang. Jeg har da også hørt skatteydere kritisere skattevæsenet for, at man ikke i tilstrækkelig grad kræver oplysningerne ind i en konkret form, med klare spørgsmål, med skemaer, som skatteyderen kan udfylde, så at han ved, at han har gjort sin pligt og dermed er færdig.

Jeg forstod i og for sig også på det, der blev sagt heroppefra, at man var enig i, at det kunne være en hjælp for begge parter, at der var sådanne skemaer. Men der har lydt visse advarende røster fra forskellig side, og jeg kan godt sige, at jeg har samme indstilling; det tror jeg nok vi alle sammen har. Man er lidt imod, at der skal komme for meget papir. Jeg er også enig i det, hr. Asmussen sagde om standardregnskaberne for eksempel. Der skal man passe på.

Selvfølgelig skal sådan noget drøftes, forhandles med de pågældende. Det var vist også hr. Foged, der var inde på det. Selvfølgelig skal det drøftes og forhandles med de pågældende områder og brancher. Det er simpelt hen en selvfølge.

Jeg vil slutte med at sige lidt om repræsentationsudgifterne; jeg tror, det er nødvendigt. Jeg er kommet til det resultat, at det ikke vil være rigtigt med maksimalbeløb. Dels rammer man ikke det rigtige — det kan være vidt forskelligt, hvad en forretningsdrivende har behov for til repræsentation — dels får man måske et resultat, man ikke tilsigter, nemlig at der altid bruges op til maksimumsbeløbet. Jeg tror, det rigtige her må være, at man siger: der skal simpelt hen tilstrækkelig dokumentation til; man skal kunne få anerkendt nødvendige udgifter som omkostninger på dette som på så mange andre områder, men det skal også kun være de nødvendige udgifter.

Ja, jeg går altså ikke ind på de enkeltreder, som har været fremme her, men jeg vil gerne give tilsagn om en nærmere drøftelse i udvalget. Jeg er åben over for alle forslag. Jeg har i og for sig ikke lagt mig fast på noget bestemt standpunkt. Dette er altså regeringens udspil, det, vi mener

er det rigtige til løsning af disse problemer. Vi skal have en kontrollov, vi skal have en god kontrollov. Vi mener, at vort forslag er noget i den rigtige retning, men vi har da ikke noget imod, hvis vi i udvalget kan finde frem til noget, der er endnu bedre.

Foged: Den højtærede finansminister fremstillede sagen, som om vi var uenige om ting, som vi egentlig ikke er uenige om. Når finansministeren siger, at vi skal have en mere effektiv ligning, erklærer vi os enig heri. Når finansministeren siger, at vi skal have adgang til at se erhvervslivets regnskaber, erklærer vi os også enig heri. Det er de ting, der allerede i dag er mulige, og derfor mener vi, at den nuværende kontrollov faktisk dækker på disse områder. Når finansministeren desuden siger, at med hensyn til erhvervslivet og regnskabsbøgerne sammenligner vi med spørgsmål om privatlivets fred, så må jeg sige, at vi jo holder på, at erhvervslivets regnskabsbøger, som det også fremgår af den gældende lov, er et offentligt anliggende, lige så vel som privatindtægten er en privat ting, som kun i undtagelsestilfælde bør underkastes kontrol med hensyn til dens anvendelse.

Men det er ikke så meget det, jeg vil hæfte mig ved, og hvis finansministeren kun havde haft sit lovforslag og bemærkningerne hertil, så ville der egentlig ikke have været mere for mig at sige. Men finansministeren har jo også noget; der hedder en fremsættelsestale, og i denne fremsættelsestale fremkommer der sætninger, som har bragt den nævnte foruroligelse ind i vort sind. Jeg vil gerne have lov til nogle citater. Der står i denne fremsættelse, at man vil udvide adgangen til at foretage eftersyn og opgørelse på stedet. Derefter står der lidt længere nede — Folketings-tidende 1966-67 sp. 416 —:

„ved kontrollen med andre skatteyderes skatteansættelse, og der bliver også mulighed for at indhente oplysninger fra selskaber, foreninger m. m., selv om de ikke er erhvervsdrivende.“

Derved afslører finansministeren, at han ud fra denne lov og ud fra sin fremsættelsestale kan få enhver borger ind i billedet, og hvis vi ikke anholder ordene „selv om de ikke er erhvervsdrivende“, så er alle borgere inde i billedet; så kan der ringes